

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ВРХОВНИ САВЕТ ОДБРАНЕ

SP Бр. 7-1

7. 06. 1995. год.
БЕОГРАД

03458308
ОДБРАНА
СЛУЖБЕНА ТАЈНА
СТРОГО ПОВЕРЉИВО

PREDSEDNIKU SAVEZNE VLADE
- gospodinu dr RADOJU KONTIĆU -

Po nalogu predsednika Savezne Republike Jugoslavije gospo-
dina Zorana Lilića, obaveštavamo Vas da će se početkom iduće nedelje odr-
žati 37. sednica Vrhovnog saveta odbrane sa sledećim

Dnevni redom :

- Usvajanje zapisnika sa 36. sednice.

1. Kadrovska pitanja i informisanje o obeležavanju 16. juna -
Dana Vojske Jugoslavije.
2. Informacija o problemima finansiranja Vojske Jugoslavije.
3. Redovno informisanje načelnika Generalštaba Vojske Jugosla-
vije o vojno-političkoj situaciji na prostoru prethodne Jugo-
slavije i predlog mera od značaja za bezbednost i odbranu
SRJ.
4. Tekuća pitanja.

Sednici, po pozivu, prisustvuju predsednik Savezne vlade
dr Radoje Kontić, savezni ministar za odbranu Pavle Bulatović i načelnik
Generalštaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Momčilo Perišić.

O mestu i vremenu održavanja sednice obavestićemo Vas nak-
nadno.

SEKRETAR SAVETA
general-major
Slavoljub Šušić

[Signature]

03458309

V R H O V N I S A V E T O D B R A N E

ODBRANA
SLUŽBENA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 37. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

- održane 13. juna 1995. godine -

B E O G R A D

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 37. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

ODRŽANE 13. JUNA 1995. GODINE

Sednica je počela s radom u 15,45 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; i general-major Slavoljub Šušić, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni steno-
graf u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog
saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Za današnju sednicu dobili ste predlog sledećeg

D n e v n o g r e d a:

- Usvajanje zapisnika sa 36. sednice Vrhovnog
saveta odbrane

1. KADROVSKA PITANJA
2. INFORMACIJA O PROBLEMIMA FINANSIRANJA VOJSKE
JUGOSLAVIJE
3. REDOVNO INFORMISANJE O VOJNO-POLITIČKOJ SITUACI-
JI U REGIONU I O MERAMA OD ZNAČAJA ZA BEZBEDNOST
SR JUGOSLAVIJE
4. TEKUĆA PITANJA.

Da li se usvaja predloženi dnevni red? (Usvaja se).

Da li ima primedbi na zapisnik sa 36. sednice Vrhovnog saveta odbrane? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. KADROVSKA PITANJA

Dajem reč generalu Perišiću.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodo predsednici,

Gospodine ministre,

U Vojsci Jugoslavije ima ukupno 93 formacijska mesta generala, a ukupno imamo 52 geneala, što znači da je ukupna popunjenost generalskih mesta 56%. To stvara uslove da, saglasno odredbama Zakona o Vojsci Jugoslavije i Uredbi o unapredjenju generala, možemo neke pukovnike proizvesti u čin generala, kao i određene generale u viši čin.

Na osnovu svega toga, Generalštab je na svojoj sednici, uz saglasnost i učešće ministra, zaključio sledeće:

Da bi trebalo da predloži Praščević Dobrašina, načelnika Inspekcije Vojske Jugoslavije, za unapredjenje u čin general-pukovnika, jer ispunjava sve uslove.

Medjutim, gospodin general je bio načelnik štaba 5. vojne oblasti u vreme onih događaja. Kao što znate, tamo nije ništa uradio. Potom se, sa vojnom oblašću izvukao, i postao je načelnik štaba 2. vojne oblasti - gde je bio general Kukanjac. Neposredno pre onog debakla, došao je u Vojsku Jugoslavije.

Prema tome, bez obzira što ispunjava uslove, bez obzira što se radi o jednom prosečnom starešini, mislim da bi bilo kontraproduktivno da ga sada unapredimo. Predlažem da ostane u sadašnjem činu, a pred penziju da ga unapredimo. Inače, on je 37. godište.

Mi smo bili dužni po Zakonu ovo da predložimo, a na vama je da odlučite o tome.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da ga ne unapredimo!

ZORAN LILIĆ:

Da li se ovaj predlog usvaja? (Usvaja se).

Idemo dalje, Momo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, redovno unapredjenje u čin general-potpukovnika Djurić Borisava, načelnika Intendantske službe, protiv koga je bila pokrenuta krivična prijava, pa zato dve godine nije unapredjen. Sud je prijavu odbacio, a on je radio po naredjenju višeg starešine. Sada ispunjava sve uslove za unapredjenje, pa ga predlažemo za unapredjenje u čin general-potpukovnika.

Predlažem i Bijelić dr Jovana, načelnika Vojno-medicinske akademije da se unapredi u čin general-potpukovnika.

MOMIR BULATOVIĆ:

On nije bio predložen?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jovan Bijelić, načelnik VMA, je jedan izvanredan general. On je sam rekao da neće da pravi prepreku - iza njega je Jovičić Aco, njegov zamenik. Međutim, formacijski njemu sleduje čin general-potpukovnika. Predlažem da ga unapredimo u general-potpukovnika i neka ide u penziju krajem godine, jer tada puni 65. godina života.

ZORAN LILIĆ:

Da li se slažete da ga unapredimo? (Odobranje).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, predlažem da u čin general-majora unapredimo pukovnika Mihailović Mladena, načelnika Uprave inženjerije. Ispunjava sve uslove. Radi se o odličnom oficiru.

Dalje, predlažem da se unapredi Banjac Dušan, načelnik Uprave ARJ PVO.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je moj kolega. On je bio komandir prvog voda,

potporučnik, a ja komandir drugog voda!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mnogo je doprineo povećanju odbrambenog sistema PVO, posebno u nabavci "Igla". Mnogo je doprineo u obuci Srba i u Republici Srpskoj i u Republici Srpskoj Krajini.

Dalje, predlažem Djordjević dr Novicu, načelnika Mornaričkotehničke uprave. Inače, rodom je iz Prokuplja.

Dalje, Jovičić dr Aco, zamenik načelnika VMA. Bijelić je hteo da ide u penziju, da njemu otvori prostor. Međutim, pošto ste odlučili da Bijelića unapredimo, trebalo bi i njega da kasnije primi dužnost od Bijelića.

Dalje, Brkić Milosav, komandant 608. pozadinske baze, koji je dosadašnjim radom doprineo da ono što je Vrhovni savet odlučio da se da Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini, tamo i uputi. Otišlo je sve što je odlučeno. Do 1993. godine on je u izuzetno teškim uslovima radio i radio izuzetno dobro.

Dalje, Ćurčin Djordje, načelnik Odeljenja za operativne poslove i obuku Komande u 1. armiji.

Dalje, Obradović Savo, načelnik Odeljenja za operativne poslove i obuku Komande 2. armije.

Dalje, Vukadinović Momir, načelnik Štaba prištinskog korpusa, koji izuzetno dobro drži Vojsku, posebno granicu.

Dalje, Zdravković Nikola, kapetan bojnog broda, načelnik Štaba Ratne mornarice.

Dalje, Petković Branko, načelnik Štaba Korpusa SJ VJ.

Dalje, Krstić Rađomir, načelnik Uprave za snabdevanje u SMO i

Obradović dr Vuk, direktor Vojnog servisa NBJ, za koga je bila neka pritužba, ali ne na njega ali na Banku. Međutim, sud je odbacio krivičnu prijavu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vuk je stručan čovek, načelnik je Vojnog servisa dugo godina.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sada otpada ovo oko prestanka profesionalne vojne službe.

ZORAN LILIĆ:

Otpada i za Bijelića i za Taso Enesa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema smisla da prestane služba Taso Enesu, jer se strašno borio, a teško je bolestan. Ne treba ga penzionisati, neka je bolestan, neka je u aktivnoj službi. On se žestoko borio oko Sarajeva. On je bolestan, ima rak!

ZORAN LILIĆ:

Da vidimo, pre nego što predjemo dalje, oko ovih predloga generala Perišića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja nemam primedbi na predloge generala Perišića, mislim da su to dobri predlozi.

ZORAN LILIĆ:

Da li ima drugih predloga?

Reč ima ministar Pavle Bulatović.

PAVLE BULATOVIĆ:

Slažem se što je izrečeno za generala Praščevića. Slažem se da general Bijelić dobije viši čin.

U odustajanju od krivične prijave nije decidno rečeno, jer stoji da je pričinjena šteta. Tužilac kaže da je načinjena šteta od 840 hiljada dolara! Savezna devizna inspekcija je naložila da se ta šteta nadoknadi Vojsci. Kolika je njegova odgovornost verovatno će se još videti. Možda bi trebalo dati čin i razmisliti o prestanku aktivne službe.

Kada su u pitanju predlozi pukovnika za unapredjenje, dužan sam da kažem za Brkića. Protiv njega je pokrenut krivični postupak; otvorena je istraga. Već nekoliko dana se vode istražne radnje. Mislim da bi u ovom momentu trebalo sačekati rezultat te istrage i onda odlučiti o njegovom unapredjenju.

Što se tiče Vuka Obradovića, tačno je da je sud odbacio prijavu. Sud je to odbacio kao neosnovan zahtev. Mislim da su se sa tim stekli uslovi za unapredjenje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Slažem se sa predlozima. Samo, nije mi jasno: zašto nekog predlažemo, pa ga - ne predlažemo?!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On ga je predložio po sili Zakona - ispunio je godine i staž u činu za to. Inače, slažem se sa tobom - imaš tu pravo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja bih htio ovom spisku, prihvatajući ga, da dodam i Dišović Rumenka, komandanta Užičkog korpusa. Prethodni komandant Korpusa bio je u činu generala, a Dišović je bio takodje tada u tom Korpusu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li ga ti poznaješ?

MOMIR BULATOVIĆ:

Poznajem ga, izuzetan je oficir. To je jedan predlog. Takodje, predložio bih da unapredimo pukovnika Perišić Milorada, komandanta Vojnog okruga Podgorica. To bi moglo biti unapredjenje, uz odlazak iz aktivne vojne službe.

To su moja dva predloga.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dišović je izuzetno sposoban momak po svim pitanjima, sem što nije komunikativan u meri u kojoj bi trebalo da bude sa društveno-političkom zajednicom. Ali, sve više se otvara. Slažem se

Potpuno se slažem s predlogom, ali do sada nije bio ispunio uslove. Možemo ga vanredno unaprediti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, kakav je on komandant Korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobar je komandant Korpusa, ali nema još dovoljno "šlifa" za komunikaciju sa društveno-političkom zajednicom. Kao vojnik, kao stručnjak izuzetno je dobar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da možemo da prihvatimo predloge predsednika Bulatovića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To znači i za Perišića?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako je ispunio uslove za penziju, a Moma smatra da je radio dobar posao, nemam ništa protiv.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je komandant Vojnog okruga, izuzetan je, samo ne bi bilo dobro da dobije čin i da ostane u Vojsci.

ZORAN LILIĆ:

Znači, Perišić dobija čin i ide u penziju!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znači, njih dvojica bi bili vanredno unapredjeni.

Nešto bih želeo da kažem za Brkića. Njegov zamenik je sklopio ugovor sa jednim preduzećem iz Slovenije - da se isporuči 34 točka za tenk T-84. Ti točkovi su došli u Madjarsku, ali nisu mogli da se isporuče. U međjuvremenu, zavio je u crno 10 beogradskih firmi. Brkić je po službenoj dužnosti pokrenuo postupak za gonjenje tog čoveka koji je sada u zatvoru. Meni su obećali da će

robu što hitnije iz Madjarske prebaciti ovde.

Druga stvar, to je bilo dok nisam počeo s vama da radim, pa ne znam šta je pre bilo, ta baza je hiljade i hiljade tona materijala prebacila tamo. Naredbodavno mnogo čega nije bilo rešeno. Tek na ovom nivou smo u martu 1993. godine dali smo naredjenja. To je bilo u toku rata kada je bilo opšte haotično stanje i on nije mogao sve to materijalno da dokumentuje.

Mislim da bi bila velika šteta da ga ne unapredimo. On ima veliku frekvenciju posla i uvek postoji mogućnost da se nešto desi, ali on je ustanovio da ovaj nije pokrenuo postupak i sada ga tera.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam o njemu dobio informacije da je zaista izvanredan oficir, vrlo požrtvovan, vrlo temeljan, ozbiljan. Mislim da ne treba da pravimo prepreke da se unapredi.

ZORAN LILIĆ:

On je na položaju general-majora od 6. 6. 1994. godine.

Znači, unapredjujemo ga? (Odobranje).

Mi smo već imali takvih primera. Kada se završi istraga, videćemo šta će biti, mada nije dobro ni ovo - da ljudima storniramo unapredjenje, pa istraga pokaže da nisu krivi!

PAVLE BULATOVIĆ:

Predložio bih da razmislite o vanrednom unapredjenju dr Save Kovačevića i generala Dimitrijevića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

I jedan i drugi su zaslužni da budu unapredjeni. Međutim, ima još takvih ljudi, ali to bi bila "inflacija" vanrednih i drugih unapredjenja. Mislim da bi bilo dobro da oni sačekaju do Nove godine za unapredjenje. Jer, dr Sava Kovačević nije proveo odredjeno vreme u činu, iako je veoma dobar i to svakako zaslužuje. Ali, ima i drugih ljudi, pa bismo malo poremetili strukturu vrednosti ljudi.

To isto važi i za Acu Dimitrijevića, iako je i on radi veoma uspešno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam čuo, svi kažu, da je Sava Kovačević izvanredar oficir.

ZORAN LILIĆ:

Ja mislim da bismo trebali da ga unapredimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja bih podržao predlog Pavla Bulatovića.

Drugo, formacijski Centar visokih vojnih škola - to je general-pukovnik, a zamenik Centra je pukovnik.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Slažem se, ali bi bilo malo "inflatorno".

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prihvatili smo predlog Pavla Bulatovića.

Dobro, da zaključimo, da vidimo šta smo odlučili?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Odlučili smo sve što piše!

ZORAN LILIĆ:

Ipak, ja više volim da sve to ponovimo.

Znači, Praščević Dobrašin da se ne unapredi do penzije.

Da se redovno u čin general-potpukovnika unapredi Djurić Borisav, načelnik Intendantske uprave.

Da se u čin general-potpukovnika unapredi i general-major Bijelić Jovan, načelnik VMA.

Redovno u čin general-majora, odnosno kontraadmira-la, pukovnici odnosno kapetani bojnog broda Mihailović Mladen, Banjac Dušan, Djordjević dr Novica, Jovičić dr Aco, Brkić Milosav, Ćurčin Djordje, Obradović Savo, Vukadinović Momir, Zdravković Niko-

la, Petković Branko, Krstić Radomir, Obradović dr Vuk, Dišović Rumenko - vanredno u čin general-majora, i Perišić Milorad u čin general-majora i da se penzionise.

Da se vanredno unaprede u čin general-potpukovnika dr Sava Kovačević i general- major Aca Dimitrijević.

To bi bilo sve.

Idemo na na postavljenja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Postavljenja.

Predlažemo za načelnika GŠ VJ za operativno-štabne poslove Martinović Radosava, general-majora; do sada je bio načelnik štaba 2. armije. Znaju ga i predsednik Bulatović i gospodin ministar. On je izuzetna ličnost. Mislili smo da ga dovedemo malo u Generalštab, a da ga potom vratimo negde za komandanta armije. Ako bude sve u radu, on bi mogao biti i načelnik Generalštaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba uvek da ima bar 10 kandidata za načelnika Generalštaba. Vojnik koji nema ambiciju da postane general, nije dobar vojnik!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, za pomoćnika načelnika Generalštaba za kopnenu vojsku došao bi Čopić Nedeljko, koji sada obavlja dužnost pomoćnika NGŠ za operativno-štabne poslove.

Za načelnika Uprave pešadije predlaže se Petković Branko, koji je do sada bio načelnik štaba Korpusa specijalnih jedinica.

Za pomoćnika načelnika GŠ za Ratnu mornaricu predlaže se Nonković Vlade, koji je sada u ulozi vršioca dužnosti.

Za načelnika Uprave pomorstva predlaže se Zdravković Nikola koji je sada načelnik štaba Ratne mornarice.

Za načelnika Vojno-medicinske akademije bili smo predložili Jovičić Aco, ali pošto ostaje Bijelić, on ostaje zamenik načelnika VMA.

Za načelnika Štaba 2. armije, umesto Martinovića, došao bi Obradović Milorad, komandant Podgoričkog korpusa. On je izuzetno perspektivan čovek.

Za komandanta Podgoričkog korpusa predlaže se Čečović tripko, načelnik Vojne akademije VJ. Učesnik je rata. On je odredio zapadne granice u Republici Srpskoj Krajini, jer je bio komandant Benkovačke brigade. On je izuzetna ličnost.

Za načelnika Odeljenja za operativne poslove i obuku u 3. armiji, umesto pokojnog Bojovića, brata ovog generala, predlaže se Mladenović Tomislav.

Za pomoćnika komandanta za pozadinu Komande RV i PVO predlaže se Pustinja Sava - ako se dogovorimo - jer je on sada pomoćnik ministra za vojnoprivrednu delatnost.

Za načelnika Štaba Ratne mornarice predlaže se Radović Milan, komandant Flote Ratne mornarice.

Za komandanta Ratne flote predlaže se Pavlović Miloje, sada kapetan bojnog broda, načelnik Štaba te Flote.

Za pomoćnika saveznog ministra za vojno-privrednu delatnost, umesto Pustinja Save, predlažem Pantelić Vidoja, koji je sada pomoćnik komandanta 1. armije.

Za načelnika Štaba Sektora za civilnu odbranu SMO predlaže se Farkaš Geza, general-major, koji je pomoćnik komandanta 1. armije za vojnoteritorijalne organe. Inače, u toku rata on je bio izuzetan.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To nam je jeidni general Madjar koji je pošteno i žestoko se borio.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu oblast najbolje poznaje. Zahvaljujući njemu, najveći broj Madjara, najveći broj vojnih obveznika nacionalnih manjina na prostoru Vojvodine su bili dobri borci.

Dalje, za načelnika Pravne uprave predlaže se Ignjatović dr Aleksandar, sada pomoćnik komandanta za pravne poslove u 3. armiji. Inače, bio je jedan od kandidata za predsednika Vrhovnog suda, ali je mlađ, pa nije prošao.

Za načelnika Inspekcije da ostane sadašnji general-major Andjelković Radovan.

Takodje, mislili smo da se razreši dužnosti - ali sada odustajemo od predloga, znači, da Krasnići Ismet ostane u svojstvu u kojem je bio i do sada.

Postavljenja ukazom na sadašnje dužnosti:

Pavković Nebojša, načelnik Organa za operativne poslove u Prištinskom korpusu. To je izuzetna ličnost. Kada je trebalo ići na Kosovo, mi smo tražili čoveka, a on se sam javio.

Dalje, Borović dr Sinića na mesto načelnika Kabine-ta NGŠ. Veoma je priznat stručnjak i van Jugoslavije.

I, Ristić dr Svetislav za načelnika Pravne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije. Inače, on tu dužnost i sada obavlja. On je imao pre 15 godina saobraćajnu nezgodu, a imao je i prijavu pre 10 godina. Medjutim, mi boljeg doktora nemamo.

To bi bila postavljenja.

ZORAN LILIĆ:

Čuli smo predloge za postavljenja ukazom na sadašnja mesta.

Ko želi reč? Pavle ima reč.

PAVLE BULATOVIĆ:

Uvažavajući sve ovo što je rečeno o generalu Pante-liću, ja bih dao prednost generalu Kadijeviću, dosadašnjem načelniku Uprave za istraživanja naoružanja i vojne opreme u Ministarstvu. Mislim da je čovek ovladao s tim poslom, ne treba mu vrijeme da preuzme te dužnosti.

Za sektor za civilnu odbranu predložio bih generala Terzića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj, molim te njega predlagati! Sada si ga stvarno preterao! On sa Farkašom ne može da se uporedi ni "na kilometar"!

PAVLE BULATOVIĆ:

Nema razloga da sumnjam u ocjene o Farkašu. Ali, za ovo mjesto mora da bude čovek koji će da kontaktira sa vladama,

sa lokalnom samoupravom, sa preduzećima. Nisam siguran da će ga te sredine prihvatiti, obzirom na to da je Madjar?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I Kertes je Madjar, i Farkaš je Madjar!

Geza Farkaš je jedan, zaista, moralan čovek i izuzetna ličnost.

PAVLE BULATOVIĆ:

Što se tiče postavljenja ukazom, predložio bih da ukazom bude postavljen direktor Vojno-tehničkog instituta. Do sada u bivšoj Jugoslaviji, to su bila tri generalska mesta. Sada je to jedinstveni Institut čiji direktor nije general.

Predložio bih, takodje, da se ukazom postavi predsednik Vrhovnog vojnog suda i Vrhovni vojni tužilac. Činjenica je da novoizabrani odnosno postavljeni predsednik Suda i Tužilac formalno ne ispunjavaju uslove, ali pretpostavljam da je to jedan od motiva da bi ti ljudi maksimalno korektno radili svoj posao. Možemo reći - ukoliko zadovolje, možda će postati generali, a ako ne zadovolje - neće postati generali!

Takodje, predložio bih, ako se prihvati da načelnik Kabineta načelnika Generalštaba bude postavljen ukazom, da isto to pravo ima i načelnik Kabineta ministra odbrane.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Prvo, za Vojno-tehnički institut, nismo formacijski odredili da to bude generalsko mesto. Ako zaključite da se otvori formacijsko mesto, onda bi to moglo da ide. Medjutim, ako napravimo "inflaciju", mi ćemo stvoriti uslove da nikoga više ne možemo postavljati ukazom, dok neke ne penzionišemo. Sa 58 godina je spuštana je prosečna starost na 52 godine, što znači da ćemo u narednom periodu dobiti jedno "usko grlo".

Zato bih predložio da na nekoj od sledećih sednica razmotrimo da li treba još generalskih mesta. Mi smo sada uklopljeni u svetske standarde u smislu broja generala prema broju vojnika. Možda ima negde manje značajno generalsko mesto, pa da to ukinemo, a da otvorimo ovde?

Dalje, predsednik Vrhovnog vojnog suda, niti po Zakonu, niti po Uredbi - konkretna ličnost - ne može biti postavljen ukazom, jer nije doktor nauka, nije završio školu nacionalne odbrane. Prema tome, to ne možemo uraditi, jer ćemo onda ići u degradaciju generalskog kadra. Plus je to što su ljudi taman sada primili dužnost. Neka se dokažu godinu dana, pa onda možemo razgovarati. To se odnosi na Obrenčevića.

Mi moramo voditi računa o mogućnosti tih ljudi, koje postavimo ukazom, gde ćemo ih sutra i na koje mesto da postavimo. Mi bismo Kovaču sutra našli mesto u Vojsci Jugoslavije.

PAVLE BULATOVIĆ:

On će da ide u penziju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Veoma je nezgodno kada čoveka postavite ukazom, a posle ni kriv ni dužan ne dobije čin!

PAVLE BULATOVIĆ:

Njega je tražio general Veličković.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, ne kao generala.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da možemo da uvažimo kriterijume generala Perišića, da ne idemo preko okvira koje oni imaju. Mislim da tu logiku treba poštovati, jer oni ništa s tim ne dobijamo, a mi malo to devalviramo na ovaj način. Vojska ima svoja pravila!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovo što je rekao ministar Bulatović mislim da je značajno. Ako nema smetnji, da na ovo mjesto pomoćnika, umjesto Pantelića, bude Kadijević. To bih uvažio.

Da vidimo da li je srećno rešenje Terzić u odnosu na Farkaša?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi neke stvari treba da postavimo na nivou principa: ako se ukazom postavlja načelnik Kabineta načelnika Generalštaba, mislim da to treba da važi i za načelnika Kabineta ministra odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, ali onda mora da bude ličnost koja ispunjava te uslove da bude postavljen ukazom. Inače, principijelno se slažem.

MOMIR BULATOVIĆ:

Jednom smo postavili pitanje postavljanja ukazom predsednika Suda i Tužioca. Koje su prednosti, a koji nedostaci da su predsednik Suda i Tužilac u činu pukovnika, a ne generala?

ZORAN LILIĆ:

Mi smo otvorili formacijska mesta, ali problem je što nijedan od njih dvojice ne zadovoljava te kriterijume.

Ja, takodje, mislim da direktor VTI-a treba da bude formacijsko mesto general.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Slažem se!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, a ovo na nivou principa da se reši - načelnik Kabineta načelnika Generalštaba i načelnik Kabineta ministra odbrane.

Ostaje jedino sporno da li Kadijević umesto Pantelića, odnosno umesto Farkaša da bude Terzić?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim vas, nemojte dirati Farkaša!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da ostavimo Farkaš Gezu, a šta ćemo sa Pantelićem i Kadijevićem?

Možemo to ostaviti za sledeću sednicu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas, da nešto kažem, kako biste se mogli lakše odlučiti. Pantelić je pomoćnik komandanta 1. armije, magistar je tehničkih nauka. To je čovek koji ima veliki uticaj na ljude. Kadijević je iz prostora Imotskog. To je zatvorena ličnost, nije magistar. Primetio sam, u kontaktima sa direktorima u privredi, imaju jednu dozu ograde prema njemu, zbog prezimena.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto "zbog prezimena"? Da li je on rođjak generalu Kadijeviću?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja govorim da zbog toga postoji averzija, zbog prezimena. Zato smo mi ovako predložili. Inače, kako vi odlučite, tako će i biti.

PAVLE BULATOVIĆ:

Za mene je Kadijević bolji kandidat. On radi taj posao, zna posao. Mislím da je izuzetno korektan čovek. Predsednik je imao prilike da vidi njegov izveštaj iz Libije prilikom boravka sa Ekspertskom grupom. Taj posao je doveo do kraja, svaki posao je doveo do kraja. Imao je odredjenih nesporazuma sa generalom Pustinjnom i zbog toga nije mogao da se iskaže u punom kapacitetu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Znači, on je stručan, a nije komunikativan?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nisam siguran da je Kadijević zatvoren i da ne uspostavlja komunikaciju sa preduzećima namenske proizvodnje.

ZORAN LILIĆ:

Imamo dve mogućnosti: ili da se odlučimo za jednog od kandidata, ilí da ostavimo još 10-ak dana, pa da vidimo šta ćemo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je sada Pantelić - pomoćnik komandanta?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. Magistar tehničkih nauka, inženjer mašinstva. Kadijević radi kod ministra. U slučaju da tako bude, Kadijević bi ostao u istom svojstvu i morali bi da rade zajedno. Obrnuto, ako Kadijevića stavljamo tamo, onda bismo morali umesto Kadijevića naći novo rešenje.

PAVLE BULATOVIĆ:

Naći ćemo rešenje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti, Pavle, lično poznaješ Kadijevića i radiš s njim?

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja bih ga uzео na moju odgovornost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da izadjemo u susret ministru, pogotovo ako ispunjava uslove. Mi, inače, svim ministrima dozvoljavamo da biraju svoje pomoćnike.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovo smo završili - ostavljamo Gezu, a postavljamo Kadijevića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovde bih potencirao još jedno pitanje, koje nije u sklopu ovoga. U Ministarstvu je neophodno da bude zamenik ministar koji je najbolji general. To bismo morali da rešimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Slažem se!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mislim da bi to pitanje trebalo da rešimo na jednoj

od narednih sednica.

ZORAN LILIĆ:

Ministar je pripremio novu sistematizaciju, pa ćemo u sklopu toga i ovo pitanje rešiti.

RADOJE KONTIĆ:

Zamenik ministra je van sistematizacije. Ako ćete da ga menjati, treba vi da ga postavite.

ZORAN LILIĆ:

Mogu da konstatujem da smo prihvatili predloge načelnika Generalštaba za nova postavljenja i da smo prihvatili predlog ministra odbrane Radojica Kadijević postavi za pomoćnika ministra odbrane za pozadinu 1. armije, a Farkaš Geza ostaje kako je predloženo.

Mislim da možemo da zaključimo da formacijsko mesto na nivou Vojno-tehničkog instituta bude generalsko.

Da principijelno reše ministar Bulatović i general Perišić, odnosno da usaglase formacijska mesta načelnika Kabineta načelnika Generalštaba ai načelnika Kabineta ministra odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Možemo da postavimo ovog načelnika Kabineta načelnika Generalštaba, jer ispunjava uslove. Mislimda nema razloga da se to principijelno ne reši kako je predloženo.

ZORAN LILIĆ:

I ja mislim da nema razloga da tu postoji razlika.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada nadjete ličnost, predložite je!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, možemo ovo da zaključimo.

PAVLE BULATOVIĆ:

A, Ristić?!

ZORAN LILIĆ:

Nije bilo nikakvih primedbi? Predloženo je da se postavi ukazom na sadašnje mesto. To smo prošli put odbili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti, Pavle, imaš primedbi?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nemam primjedbe, nego znam da je u pravosudju, što će izazvati reagovanja.

ZORAN LILIĆ:

Ima mnogo peticija, pisama, svega!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda malo da sačekamo, da se to malo raščisti.

ZORAN LILIĆ:

Momo, da se pripremi kompletna informacija o Ristiću, da to ne rešavamo sada na brzinu.

Da li se s tim slažete? (Odobranje).

Znači, Ristić se briše sa ovog spiska.

Idemo sada na 30. i 40. kadrovski centar.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Glavni štab 40. kadrovskog centra je predložio da se verifikuje unapredjenje Čeleketić Milana u čin generala-potpukovnika i Lončar Dušan u čin generala-majora.

Obzirom da postoji njihova krivica za stanje tamo, Generalštab je zauzeo stav da se ovo ne verifikuje.

ZORAN LILIĆ:

Slažemo se? (Odobranje).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Glavni štab 30. kadrovskog centra je predložio

da se 12 generala unapredi, odnosno da se to verifikuje. Mi od tih 12 generala predlažemo samo šest: Djukić Djordje, general-major u čin general-potpukovnika; Gvero Milan, izuzetno pozitivna ličnost, koji je kohezijsna snaga između Vojske RS s nama; Miletić Radivoje, u čin general-majora; Tolimir Zdravko, na koga ima mnogo povike, prvenstveno od predsednika Karadžića, jer im on smeta da ostvare svoj uticaj po dubini.

Ne predlažemo Tomić Stevana, koji je član SDS-a.

Predlažemo Marić Jovana, u čin general-majora.

Ne predlažemo Milošević Dragomira, koji je komandant Sarajevskog korpusa, koji je takođe član SDS-a.

Ne predlažemo Gavrić Budimira, koji je takođe član SDS-a.

Predlažemo Novak Božu koji je načelnik za RV i PVO.

Ne predlažemo Grubor Miću, Vlasisavljević Miću i Skočajić Milutina.

Takođe, 30. centar je predložio dvojicu za penziju: Kovačević Dušana i Subotić Bogdan. Mi ne možemo predložiti za penziju, po Zakonu, ali predlažemo da se stave na raspoloženje šest meseci, a posle šest meseci automatski idu u penziju.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da ovo možemo da prihvatimo.

Idemo dalje, Momo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

S obzirom na situaciju u 40. kadrovskom centru i velike potrebe za starešinskim kadrom, oni su se obratili s predlogom da ubuduće starešine Vojske Jugoslavije, koje podležu obavezi, idu po potrebi službe, a ne po principu dobrovoljnosti.

Sada imamo sledeće stanje: Kada sam prvu turu slao, od 48, 32 oficira je otišlo. Kada sam slao drugu turu, od 66 koji su izjavili da će dobrovoljno ići, otišlo je svega 3!

Sve to što se dešavalo u Zapadnoj Slavoniji i na drugim prostorima, dešavalo se zbog nedostatka starešina.

Ja predlažem, ako se slažete, da te ljude posebno motivišemo i da ih pošaljemo u prekomandu, po potrebi službe?

Ako nekog pošaljemo po potrebi službe, može da se žali - formalno-pravno bio bi u pravu. Ali, šta će nama starešina koji neće da brani svoje rodno mesto? Kako će sutra braniti, primera radi, Ulcinj ili neko drugo mesto?

Ja nemam drugih rešenja, sem da ja idem na čelu kolone, pa šta uradim!

MOMIR BULATOVIĆ:

S obzirom na svu dramatičnost, mislim da ne smijemo napustiti princip dobrovoljnosti. Očigledno je, ako krenemo da primoravamo ljude, oni će se žaliti, pa će po Zakonu biti u pravu!

ZORAN LILIĆ:

Da ostavimo princip dobrovoljnosti, a da general Perišić nadje neki modus!

SLBOODAN MILOŠEVIĆ:

Da se pomire te dve stvari je teško, ali morali bismo morali da je pomirimo u onoj zagradi, "da postoji opasnost da nekood njih uzme da se žali". To bi onda bilo potpuno kontraproduktivno

MOMIR BULATOVIĆ:

Potpuno su u pravu sa stanovišta Zakona, a da su neke patriote, ljudi bi dobrovoljno otišli.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možda možemo to da limitiramo, na primer, na šest meseci ili godinu dana.

Ukupno imamo iz Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, koji su upućeni u bivšu JNA, 2.368 ljudi; od toga, komandant armije Zec Milan; drugog nemamo - kakav je, takav je. Mislim da je dobar. Komandanata korpusa imamo 3; načelnika uprava imamo 5; komandanata pukova brigada ukupno 10; komandanata odeljenja 22. Svi ovi ljudi su rekli da će ići dobrovoljno i potpisali su to.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li su svi oni pitani?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Svi su oni pitani.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti koji su pitani, a neće da idu tamo, ne treba ni ovde da budu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Slažem se, ali šta da radim s njima, Zakon ne dozvoljava da ih isteram.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Možeš ih penzionisati.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moramo naći neki modus. Možda možete meni dati ovlašćenje, pa ako me tuže, ja ću to rešavati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba da izbegneš da te tuže, to se može izbeći jednim razgovorom.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je tačno da je policija Republika Srpske Kraljevine prethodne noći pokupila šest starešina?

MOMČILO KRAJIŠNIK:

Ja sam to, takodje, jutros čuo - nisam stigao da to proverim.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne bi smeli da rade.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da mi ostanemo pri principu dobrovoljnosti, a da general Perišić nadje rešenje da ih uputi.

ZORAN LILIĆ:

U redu, dogovorili smo se i oko toga.

Momo, imamo ovaj predlog za izmenu položajnih grupa.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mislím da ste to pročítali. To je vaša zakonska odluka, to je vaša nadležnost.

ZORAN LILIĆ:

Da li se ovo prihata? (Odobranje).

Momo, idemo na VOJNO-POLITIČKU SITUACIJU

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vi znate šta je diplomatija uradila do sada. Sada ima novih naznaka - izabran je jedinstven pregovarač koji će sa svim zaraćenim stranama razgovarati i koji će ponuditi korekciju mapa, koliko sam ja uspeo saznati, i to za Republiku Srpsku, prvenstveno rukovodeći se situacijom da Republika Srpska može da opstane.

On će uzeti puno saradnika; pored ostalih, traži Delaprela, koji će verovatno u to ući. Ja sam sugerisao da uzme još ljudi iz zaraćenih strana. Posle njegovog stupanja na scenu, mogli bismo zaključiti da svetska diplomatija kreće u korist sprečavanja širenja rata.

Medjutim, vojne mere nas zabrinjavaju. Preduzete su sledeće vojne mere:

Dovodjenje snaga za brze intervencije - to će biti negde oko 16 hiljada ljudi. Po objašnjenju vojnih stručnjaka, oni dolaze da zaštite snage UN koje su ugrožene, da ne bi to radili avijacijom, jer je ona neefikasna zbog konfiguracije terena itd. Upotrebom avijacije imaju dvostruki ključ: do sada je komandant snaga mogao da ih pozove po svojoj proceni, ali to će se sada podići na viši nivo odlučivanja. Ako to bude tako, to bi bilo dobro.

Medjutim, plaši nas što te snage, koje su već dovedene, raspoređuju se na tri prostora - sve na muslimansko-hrvatskoj strani: jedna u Kiseljaku, jedna u Zenici i jedna grupa u Zagrebu. To govori o izvesnoj pristrasnosti tih snaga prema muslimanima i Hrvatima, odnosno protiv Srba. Zamolio sam Delaprela da

u narednom periodu te snage budu rasporedjene i na srpskoj strani.

DRugi problem, koji nas zabrinjava na vojnom planu, to je jačanje vojnih potencijala. Ukupno, sa dosadašnjim snagama UN u bivšoj Jugoslaviji, sada bi bilo oko 60 hiljada ljudi, dobro naoružanih i opremljenih, što je ekvivalent jedne nacionalne armije od 10 do 12 miliona stanovnika. To je respektivna snaga, a medju njima su brojni pripadnici NATO-a, što bi mogla da bude uvertira dovodjenja snaga NATO-a na ovom prostoru, što bi bilo legalno širenje NATO pakta.

Dalje, zabrinjava nas što je sve veća podrška oružanih snaga susednih zemalja, u prvom redu Hrvatske, muslimansko-hrvatske federacije, a posebno Albanije, koja je samo u ovoj godini izvela 18 vežbi, od čega 11 nacionalnih, a druge su multinacionalne i bilateralne. To predstavlja novu opasnost.

Takodje, sve susedne zemlje su pristupile "Partnerstvu za mir".

Pored tih snaga, u Jadranu imamo oko 40 ratnih brodova, od čega tri nosača aviona, jedan nosač helikoptera, dve podmornice, dva nosača pomorskog desanta sa 2.000 marinaca. Ima i oko 300 borbenih aviona.

Dalje, skoro su završene vežbe u Crnom Moru, uz učešće Bugarske i Turske.

Sve to govori da vojno okruženje naše zemlje jača, što ugrožava bezbednost SRJ.

Dalje, Hrvati, osokoljeni malom osudom međunarodne zajednice za agresiju na Zapadnu Slavoniju, pripremaju ofanzivu i počeli su je već izvoditi u Livanjskom polju. Imam podatke da su ih srpske snage na Dinari zakočili. Osvojili su planinu Šator, i mali i veliki Šator, čime su se približili komunikaciji Drvar - Bosanski Petrovac. Preti opasnost da tu komunikaciju u narednom vremenu preseku, a onda se Republika Srpska Krajina dovodi u izuzetno tešku situaciju. Oni su sinhronizovali ova dejstva odavde (pokaže na karti) sa dejstvima Petog korpusa, sa tendencijom da se spoje.

U slučaju većeg otpora Republike Srpske i Srpske Krajine, najverovatnije da će izvršiti agresiju na Baniju i Kordun, sa ciljem spajanja sa Petim korpusom.

I dalje jačaju oružane snage - imaju rakete R-300D koje su kvaliteta kao i "Patriot", što su kupili ili od istočnih Nemaca ili Ukrajinaca.

Kod muslimana situacija je slična. Njihova dejstva su u velikoj korelaciji sa dejstvima Hrvata. Ova divizija prema koridoru kod Orašja i snage Hrvatske iz Orašja sinhronizuju dejstva.

Dalje, imaju tendenciju proširenja sa planine Treskavice prema enklavi Goražde, i dalje napadaju prema Jajcu i Donjem Vakufu.

Hrvati su do sada uspjeli da osvoje oko 504 kvadratna kilometra, da ubiju oko 1000 ljudi i da proteraju 20 hiljada ljudi.

Muslimani su naprostoru Republike Srpske uspjeli da osvoje 304 kvadratna kilometra, bez povećanja broja iseljenog stanovništva, jer se pretežno radi o prostorima koji su nenaseljeni: Vlašić, Majevica, prevoj između Veleža i Prenja. Ako nastave ovakvim tempom, preći opasnost da ugroze značajnije Republiku Srpsku. Ako uspostave vezu sa Goraždom, onda preći opasnost i po nas.

Uticaj svega ovoga na SRJ odnosno na bezbednost SRJ je dvostruki: pozitivno je to što vašom diplomatijom, mudrom politikom i adekvatnim vojničkim merama, uspjeli smo da sprečimo proširenje rata na naš prostor.

Negativno je to što u našem okruženju sve više i više jačaju snage i što i Republika Srpska i Republika Srpska Krajina, zbog sve manjeg broja ljudi, mogu doći u situaciju da se napušta masovnije teritorija, da se dodje do kritične granice, a posle kritične granice, znate da bi bila lavina izbeglica, što bi moglo značajnije da destabilizuje stanje na teritoriji SRJ. Primera radi, u Republici Srpskoj dnevno se gubi jedan vođ vojnika nepovratno - od 5 do 10 svaki dan pogine, a 25 do 30 se teško ranjava, što znači da su izbačeni iz stroja. Ako to pomnožimo sa godinu dana, to je 9.000 ljudi - 10 brigada. To je živa sila koja se nika-ko ne može nadomestiti.

Sve to ugrožava bezbednost SR Jugoslavije. Mogu se tu zaključiti tri stvari:

Prvo, potrebno je mir uspostaviti što pre. Na tome treba raditi maksimalno. To je jedini i pravi izlaz.

Drugo, treba zaključiti da sprečavanjem gubitka teritorije i iseljavanje stanovnika od strane Republike Srpske i Republike Srpske Krajine povećava se ili smanjuje bezbednost SRJ. Vezano za to, potrebno je da međunarodna zajednica što pre skine sankcije.

U kojoj meri mi možemo da pomognemo da se oni urazume, to svi znate. Nadam se da su se u zadnje vreme opametili i postali malo kooperativniji, ali još uvek nisam siguran da će prihvatiti dobrovoljno plan.

Stanje borbene gotovosti Vojske Jugoslavije. Vojska Jugoslavije je popunjena sa 67%. Ova disproporcija nepopunjenosti sa aktivnim vojničkim sastavom je nastala zbog služenja vojnog roka od 18 do 21 godinu, a ne možemo rezervu da pozovemo, jer je to veoma skupo. Međutim, postojeća popuna za ovo ugrožavanje bezbednosti SRJ dovoljna je da preduzetim merama zaštitimo i sprečimo bilo kakvo iznenadjenje.

Preduzete mere borbene gotovosti jeste da je deo jedinica Vojske Jugoslavije izašao u logorske uslove života, od 5. maja.

Mislim da bi bilo potrebno da se u narednom periodu preduzmu sledeće mere:

Prvo, zbog povećane borbene gotovosti, nama se dnevna potrošnja povećana van budžeta, van planiranog, od oko 100 hiljada i nešto. To znači da je od 5. maja do danas utrošeno oko 3 miliona dinara van budžeta, van planiranog. Mi smo to racionalizovali i sveli sa 100 hiljada na 34 hiljade dnevno. Molim da se to na neki način nadoknadi.

Drugo, potrebno je da se obezbedi normalan priliv sredstava. Mi iz dana u dan imamo sve veća dugovanja. Mi imamo nepodmirene obaveze u iznosu od 122 miliona i 837 hiljada. Šta se dešava? Dešava se da nam Elektro distribucija iseče struju!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Gde su vam isekli struju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bila je isključena u Tehničkom školskom centru Žarkovo, ali na moju intervenciju odmah su uključili.

Zatim, Beogradska mlekara je bila prestala da isporučuje mlečne proizvode, zatim, "29. novembar" iz Subotice, ali su nastavili sa isporukama posle naše intervencije. Ali, i ti ljudi dolaze u nezgodnu situaciju, jer i oni nemaju čime da plate svoje radnike.

Da ne bismo došli opet u ovakvu situaciju, bilo bi dobro da ovaj organ ili Vlada odrede prioritet ispunjenja obaveza.

Do sada smo potrošili 45,93%, što je u skladu sa planom, ali vidite kolike su naše neizmirene obaveze - negde oko 80 miliona. Prema tome, mi dugujemo oko 36 miliona, a ovo je zbog neizmirenih obaveza.

Molimo vas da nam obezbedite redovan priliv da ne bismo došli u izuzetno tešku situaciju!

Sledeće, da nam dozvolite dohodovanje, na osnovu onoga što smo predložili i Vladi. Ja sam ovde pripremio odluku. Time bismo obezbedili da naše institucije mogu da stvaraju odredjeni dohodak. Ja sam kao vojnik uvek protiv toga, jer ako smo profesionalna vojska, onda treba tako i da se ponašamo. Ali, prinudjeni smo na ovo.

Sledeće, da zauzmete stav oko upućivanja vojnih obveznika u RS i RSK, ono što se može. Mi kao institucija ne možemo da se tu pojavimo.

Predlažemo da povišene mere borbene gotovosti ostanu ovakve kakve su sada, da nam omogućite da, u skladu sa povećanjem opasnosti, uradimo ono što ste prije odlučili - povećavamo ili smanjujemo stepen, maksimalno vodeći računa o bezbednosti zemlje i racionalno angažovanje snaga.

Dalje, da nam dozvolite kao i do sada da pružamo određenu pomoć RS i RSK, pre svega u rezervnim delovima i ono što možemo dati, a da ne utiče na borbenu gotovost SRJ.

Dalje, da nam pomognete da se prevaziđju slabosti u Republici Srpskoj i Srpskoj Krajini, radi stvaranja preduslova za jedinstvenu vojsku, posebno tu mislim na RSK, jer u RS je naš mali uticaj.

Zamolio bih da nam obezbedite i da pomognete oko uvoza onoga što smo ministar i ja dogovorili. Tu je nešto zakočeno. To je onih 300 miliona duga. To je zakočilo dve stvari: prvenstveno,

kontraproduktivan potez Republike Srpske u smislu zarobljavanja ruskih oficira.

Takodje, molim vas da dozvolite da putem kompenzacija obezbedimo rakete F-300 D, koje su veoma savremene u protivvazdušnoj odbrani.

Inače, naša su predviđanja da će Republika Hrvatska, ako ne bude zakočena od međunarodne zajednice, ići na nasilno integrisanje Republike Srpske Krajine u svoj prostor. Drugo, predviđanje je da će muslimani, pogrešno shvatajući dolazak snaga za brze intervencije, pokušati da, u koordinaciji s njima, ako to dozvoli međunarodna zajednica, idu dalje u ofanzivama.

Pravo rešenje bilo bi da se prihvati plan kontakt grupe. Ovde pretil opasnost, ako međunarodna zajednica nije iskrena i poštena, da te snage za brze intervencije koristi za uvodjenje NATO pakta i da putem sile postepeno rešava stanje u RS i RSK, a time bitno ugrožava bezbednost SRJ. Vi znate da su SRbija i Crna Gora 1908. godine dozvolile aneksiju Bosne i Hercegovine, odnosno nisu se usprotivile, od strane Austrougarske, s ciljem sprečavanja ratovanja, ali nakon par godina Austrougarska je napala Srbiju i Crnu Goru.

Toliko.

RADOJE KONTIĆ:

Nema logičnijeg zaključka nego da se u okviru odobrenih budžetskih sredstava nadoknađi ono što nije do sada dato Vojsci. Njima je doznačeno 37%, a nije duplo doznačeno. To je sada 122 miliona.

ZORAN LILIĆ:

Ako ne možemo redovno da finansiramo obzirom na nedostatak sredstava, nema razloga da ne dozvolimo da angažuju više svoje kapacitete, one koje imaju kao slobodan potencijal.

RADOJE KONTIĆ:

Niko to njima ne brani. Od svakog prihoda u budžet ide 80%.

Ovde su napisali u rešenju predlog koji nije moguće da se ostvari.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas, ja sa Vojskom ne mogu da idem van Zakona - ne znam šta da radim.

RADOJE KONTIĆ:

Molim vas, dajte nam konkretne predloge šta hoćete da prodate i kome hoćete da prodate i za to ćemo doneti konkretne odluke. Ne možemo ovo da uradimo kako ste predložili - svaki konkretan posao mora da bude odobren od Savezne vlade.

ZORAN LILIĆ:

Rajo, da ja i ti formulišemo kako to da rešimo i da to predložimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam, zašto mu ne bismo dali mogućnost da to što oprihoduje može da koristi?

RADOJE KONTIĆ:

Može, ali to mora da odluči Vlada. Ja svaki put govorim: dajte konkretno šta to hoćete da prodate, kome hoćete da prodate?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne da proda, nego prihode od usluga.

RADOJE KONTIĆ:

Za kupovinu i prodaju to mora. Inače, za ovo drugo su velike iluzije - vi od svakog posla dobijate 80%. Vi niste dovoljno smeli da naručite vojne industrije, tu je problem. Mi nemamo u kvantumu sredstava, tu je problem.

ZORAN LILIĆ:

Da sednemo nas trojica i da vidimo koja formulacija može da to zadovolji.

RAJA KONTIĆ:

U ovom trenutku njihove strasti može da zadovolji to - da te iluzije jednom skinu sa dnevnog reda - sve što zarade,

prolazi kroz budžet i odmah ide njima. Onda kada to uradimo jednom ćemo razbiti te iluzije.

PAVLE BULATOVIĆ:

Na primer, VMA je oprihodovala 600 hiljada maraka po osnovu liječenja stranih gradjana. Te pare nisu išle kroz budžet, ja sam potpisao rešenje da se nabave neka sredstva.

RADOJE KONTIĆ:

Ti na to nisi imao pravo, to je tvoj problem!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja upravo vas molim, vi ste meni naredbodavac, da mi omogućite ono što nije regulisano Zakonom.

RADOJE KONTIĆ:

Sve je regulisano Zakonom.

Evo, možemo sesti nas trojica i da se dogovorimo: sve što zaradite, predlažem da udje u budžet isti dan će vam se preneti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, njemu je bitno faktičko stanje, a ne formalno, bitne su mu pare.

(Dalji tok sednice nije stenografisan).

Na sednici je usvojeno sledeće saopštenje za javnost: